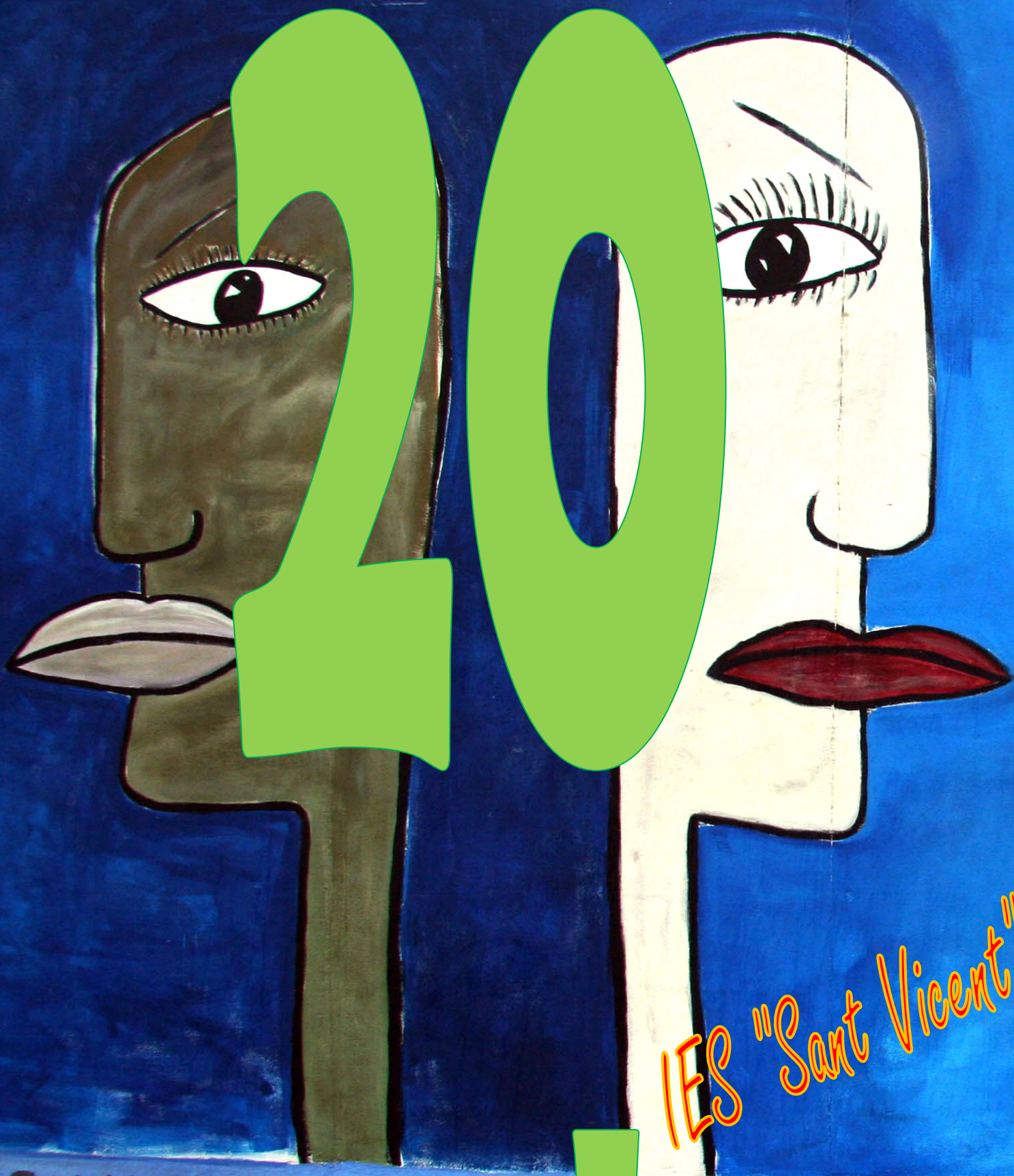

IES "Sant Vicent"

ascia

la revista

RY MACKAY DENVER COLOR

ascla

2 Editorial.

3-4 Venècia.

5-6 Vint dies a Uganda.

7-8 24 hores a Agost.

9 Steve Jobs un exemple a seguir.

10-13 Entrevista: Antonio Ricarte.

14-15 Entrevista: Gabriella Wilk.

16 La desigualtat entre homes i dones.

17 Retirada dels wi-fi dels instituts.

18 L'impacte de les xarxes socials.

19 Los malpagados.

20 A la primera, porta.

21 El meu món ets tu!

22 Terra Baixa.

23 *Maribel y la extraña familia.*

24 *L'estany de foc.*

25 *Frankestein.*

26 Còmic de *Frankestein.*

27 *Joan el Cendrós.*

28 12 raons per a llegir.

29-30 La meua primera experiència...

31-32 Hobbies.

33 Asclamàgic.

34-35 Acudits.

36-37 Recepta per a ser el preferit del professor.

38-39 Cuina: Muffins.

40-42 Horòscop.

Llàgrimes

No estem acostumats a veure com aquells que ens governen s'emocionen davant les decisions que han de prendre, perquè els hem vist una i altra vegada com es tornen insensibles quan han aconseguit el càrrec, com allò que de debò els interessa és aferrar-se al poder, com s'allunyen dels interessos i de les preocupacions, del dia a dia dels ciutadans.

No estem acostumats a veure com un polític plora en públic, com un polític no pot continuar amb el seu discurs quan els seus sentiments li ho impedeixen, i per això aquests darrers dies tots els mitjans de comunicació ens han repetit l'escena de la Ministra de Treball d'Itàlia, Elsa Fornero quan es torcava unes llàgrimes i un altre polític havia de continuar amb el discurs; i per això les hem vistes i les hem analitzades per tal de veure si eren de veritat o eren una pantomima, si eixien del cor o només estàvem davant una bona actriu que interpretava el seu guió.

Siga com siga, en aquests temps que no són bons ni per la política, ni per l'economia, ni per als treballadors, ni per als pensionistes, ni per aquells que tenen els estalvis en els bancs, ni per... hem de mostrar la nostra satisfacció per haver pogut arribar al número 20 de la nostra Revista. No ha estat faena fàcil i per això no volem deixar passar l'oportunitat d'agrair a tots aquells – professors, alumnes, Direcció...- que des del principi han estat implicats i ens han donat tot el seu suport per tal que la publicació fóra una realitat.

Gràcies a tots, que passeu unes bones festes de Nadal i que continueu col·laborant en la Revista de l'Institut, per tal de fer-la realitat trimestralment.

VENÈCIA

La primera setmana del curs vaig anar de viatge a Venècia amb la meua mare. Començant per la seua localització, Venècia, ja és una ciutat especial, assentada sobre un conjunt d'illes en una llacuna al nord d'Itàlia, per la qual cosa està tota envoltada d'aigua. Les típiques carreteres són substituïdes per canals navegables, els cotxes per embarcacions i els alts edificis per cases de no més de tres pisos.

Quan aterres a l'aeroport d'un altre país el normal seria agafar un taxi o un autobús. Doncs bé, una de les coses que em va sorprendre fou que aquí els taxis eren llanxes motores i els autobusos uns altres vaixells que aparcaven molt bruscots d'oïda. Aplegar a la ciutat ja era de per sí una aventura!

I al contrari del que solen dir, l'aigua dels canals no fa pudor.

Una vegada en el centre i més en aquests tipus de ciutats ve molt bé tindre un mapa a mà perquè els carrers són molt estrets i laberíntics i el més probable és perdre's al primer cantó. Al contrari que a Espanya, pocs carrers tenen el nom (més per l'estat de conservació que perquè no tinguen nom realment) i cal guiar-se segons els ponts. Tot i així sempre un acaba perdent-se almenys una volta.

“...el passeig en góndola pels canals! Una forma curiosa i diferent de veure la ciutat des d'un altre punt de vista. Això si sempre s'han de regatejar els preus perquè al ser turistes s'aprofiten i cobren preus desorbitats.”

No val la pena gastar-se els diners en un allotjament car perquè estant en Venècia, recórrer-la i descobrir els seus misteris ocupa tot el teu temps. És una ciutat plena de contrastos tan artística com culturalment i de costums diferents a

les nostres. Per exemple, crida molt l'atenció que allà, com que no hi ha cotxes, el repartiment o l'arreglada de la brossa ho fan amb carretes que espenten les persones. Té monuments preciosos que val la pena veure com a mínim una vegada en la vida com la Basílica di San Marcos, el Palazzo Ducale o la plaça del mateix nom que a més, durant els mesos d'octubre a desembre s'inundà; creant una escena única en el món.

Sense oblidar el passeig en góndola pels canals! Una forma curiosa i diferent de veure la ciutat des d'un altre punt de vista. Això si sempre s'han de regatejar els preus perquè al ser turistes s'aprofiten i cobren preus desorbitats.

Per l'idioma no cal preocupar-se. L'italià es pareix molt a l'espanyol i pot comunicar-se amb bastant fluïdesa. I encara que la gastronomia és excel·lent (les pizzes i la pasta les serveixen com aquí les tapes, i a bon preu) agafar-la per endur estalvia diners.

Venècia és una ciutat preciosa, diferent, a la qual espere algun dia tornar a visitar.

Vint dies a Uganda

Javier Franco - 4t A

A

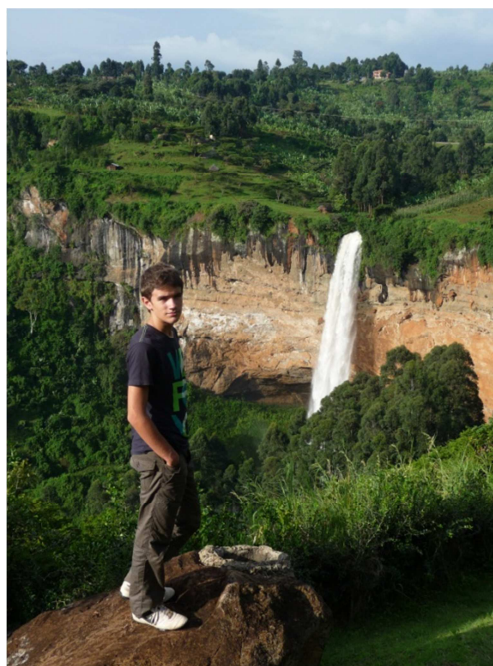
Aquest estiu, me'n vaig anar a Uganda. Les raons d'aquest viatge van ser principalment perquè mai no havia estat en un país de l'Àfrica negra i perquè tenia molta il·lusió de veure els parcs nacionals on hi ha una gran diversitat d'espècies animals. A més a més, aquest país se l'anomena "la perla d'Àfrica" (ja que és un país petit però verd, amb molta aigua i amb molta riquesa natural).

Uganda és un país que es troba a l'àrea central d'Àfrica. La seva superfície és de 236.040 Km2. Limita al sud-est amb el llac Victòria, a l'est amb Kenya, al nord amb Sudan, a l'oest amb el Congo i al sud-oest amb Ruanda i Tanzània.

La capital d'Uganda és Kampala, una ciutat amb molts colors i contrastos que em van deixar impressionat, com també em va sorprendre que en tot el país sols hi ha dues carreteres principals asfaltades, i les altres estan plenes de pols i no hi ha quasi vehicles. La gent es desplaça generalment amb bicicleta o caminant amb les seues pertinences damunt del cap.

La seua és una economia de subsistència, que consisteix en viure del que cultiven i a la majoria no els dona per a més. De totes maneres, al país no es passa fam i encara que Uganda és un país tercermundista, curiosament hi ha antenes de mòbils per tot el país, i tot el món porta el seu mòbil. Ara bé, no tenen aigua corrent, i per abastir-se han d'anar a uns pous amb bidons que són de color groc.

La natura d'aquest país és molt rica, però no està explotada. Uganda és un país segur, i no s'ha de témer per cap tipus de malaltia. Parlen anglés, són molt amables i sempre tenen el somriure a la boca.

El que més m'ha agradat d'Uganda són els parcs nacionals. He gaudit molt dels safaris que hem fet en aquestos parcs. Bàsicament es realitzen dins o dalt d'un vehicle tot terreny per a recórrer els parcs, on pots veure molts animals en el seu entorn natural, cosa que no es pot fer en qualsevol país.

Els parcs nacionals més importants són: Bwindi Falls, Queen Elisabeth, Kidepo, Kibale, les muntanyes del Rwenzori, etc... Són

impressionants. També és impressionant poder veure el naixement del riu Nil al llac Victòria.

Cada parc nacional té peculiaritats que el distingeixen dels altres, i en general són molt extensos.

Quan entres en un d'aquestos parcs comences a tindre experiències impactants. Entre aquestes s'inclou l'aparició espontània d'animals en llibertat. A mi em va sorprendre l'elefant que va creuar el camí davant de nosaltres just en entrar per la porta del parc Queen Elisabeth. Això em va sorprendre moltíssim.

"...al país no es passa fam i encara que Uganda és un país tercermundista, curiosament hi ha antenes de mòbils per tot el país, i tot el món porta el seu mòbil. Ara bé, no tenen aigua corrent, i per abastir-se han d'anar a uns pous amb bidons que són de color groc."

En una altra ocasió quan anàvem de safari pel parc Kidepo, i ja preniem el camí de tornada al campament, vam veure dos lleons estirats sobre una pedra molt gran que aguaitava entre unes branques. Un d'ells estava mig dormint, i l'altre estava observant-nos.

La veritat. És que la sensació d'estar davant d'aquestos animals sense cap tipus de tanca ni distancia, fa pensar que la natura és el patrimoni més valuós de la humanitat.

Ara mateix, Uganda està sorgint dels problemes que ha patit durant els últims anys. Com per exemple guerres que van finalitzar amb l'extermini de molts rinoceronts que quasi es van extingir en aquesta zona. Per sort, van demanar ajuda a Kenya i als Estats Units, i ara estan criant-ne en una reserva.

En conclusió, aquest viatge m'ha fet pensar en com vivim de bé nosaltres, mentre que al món hi ha dues terceres parts que viuen en la pobresa més absoluta. Nosaltres vivim en la punta d'un iceberg.

Si voleu veure unes altres terres, una altra gent, les espècies animals dels documentals, una natura exuberant i passar unes vacances de pel·lícula, no ho dubteu, Uganda és el país on heu d'anar.

24 HORES A... AGOST

Nasira Francés - 4t A

Segurament, ja coneixereu aquest poble, però no de primera mà. Per això, m'agradaria ajudar-vos a passar un gran dia aprofitant-ho tot.

9.00 Boniques construccions.

El millor és començar veient l'**ajuntament** i l'**auditori**, llocs simbòlics d'Agost. Després, tenim el **Castell** i el **cementeri**, edificis amb molta antiguitat. I per últim, un passeig pel **parc el Rugló**, des d'on podreu veure una meravellosa vista del poble i els seus voltants.

11.00 Devoció.

Normalment, al poble es realitzen diferents festes referents als distints sants que donen nom als carrers del poble. La més estimada, la Verge de la Pau, patrona del poble, que dóna el seu nom a l'única **església**, al carrer principal i a la festa més sentida dels agostencs, en la qual es fan processons i es va a l'església a oferir flors. També estan les **ermites de Sta. Justa i Rufina i Sant Pere**.

13.00 Fam d'Agost.

A l'hora de menjar, hi ha una gran varietat de restaurants.

El més conegut, **Nou Palacio**, en el qual podreu degustar les coques a la pala, tan conegudes al poble. També hi ha una pizzeria i un Kebap.

16.00 Passeig i descans.

Per la vesprada, un passeig per Agost no seria un passeig sense anar al **Museu d'Alfareria**. També es conserva el lloc on, antigament, les dones anaven amb els cànsters a netejar la roba, la Font. Passejant veureu la disposició d'Agost cap a la música a la Unió Musical i la Filharmònica.

20.00 Final feliç.

Per a finalitzar la jornada, res millor que anar a la panaderia Nela, comprar unes coques d'oli i menjar-se-les veient un partit al camp de futbol de l'Agostenc, al poliesportiu.

Mireia Fuentes - 4t A

STEVE JOBS UN EXEMPLE A SEGUIR.

Tots a l'institut volem un iPhone, amb la seva càmera, la resolució de la pantalla, el seu tacte, poder comprar-li fundes xulíssimes per a crear-li un disseny d'allò més estíls, però, sabem alguna cosa de la persona que ha sigut capaç de crear aquesta tecnologia?

Un home com qualsevol altre, anomenat Steve Jobs, va passar de ser un estudiant de la universitat de Reed que no li

agradava el que feia, a un geni de la tecnologia fins als nostres dies.

Nosaltres tenim moltes facilitats i comoditats que no valorem. A aquest home li passava igual que a nosaltres, no li trobava cap sentit a la majoria de les assignatures així que va decidir anar a les que li interessaven: com la de cal·ligrafia, que no tenia cap aplicació pràctica immediata. Nosaltres pensem moltes vegades, serveix estudiar història, llatí, física i química per al futur, ens servirà de alguna cosa? Doncs ara, tots pensem que no, però en el futur potser ens adonarem que sí que ha pagat la pena fer aqueix esforç. Ara en el present no podem connectar punts amb el futur, però en el futur els connectarem amb el passat.

Steve Jobs, un futur visionari, a partir d'aquestes classes sense cap futur va crear el primer ordinador amb tipografies diferents (comic sans, times new roman, calibri, arial...) Així va nàixer el Mac i Windows el va copiar. És impossible pensar en el futur ara, però més tard, tot tindrà sentit.

També hem d'aprendre, que, no per ser un geni tens el cel guanyat, al futur creador de l'iPhone el van tirar de la seva pròpia empresa, però, sempre hi ha altres oportunitats, altres portes obertes, la vida no s'acaba amb el primer obstacle.

El més important per a estar satisfet és fer el màxim que puguem, esforçar-nos, arribar a casa i saber que ho hem donat tot, sense cap remordiment, no hem de conformar-nos mai.

Per això ell ens va deixar aquesta frase:

"Go hungry, go crazy" "Segueix famolenc, segueix boig".

BIBLIOGRAFIA: youtube; discurs de Steve Jobs en Stanford.

Entrevista

Entrevista

Antonio R.
Ricarte

“Cal gaudir tot
el que es puga
de la
Naturalesa ”

Marina Juan – 4t A
Fátima Blasco – 4t A

-Ens han dit que vas estudiar en el nostre Institut, què recordes d'aquesta etapa a l'Institut? Et va resultar difícil? Recordes alguna anècdota que vas viure? I algun professor que recordes especialment?

-Si, vaig tindre la sort d'estudiar en aquest Institut, però quan encara no s'havien modernitzat les seues instal·lacions. Dic “sort” perquè el seu professorat era en general molt bo i eixos anys em van permetre conèixer molta gent amb qui hui encara em trobe pel carrer i salut; també vaig fer alguns bons amics. Llavors, l'Insti era vell però els seus jardins estaven cuidats amb molta cura per part de Sebastià, el conserge.

Jo mai he sigut un superdotat i tot el que he aconseguit ha sigut

treballant molt i dedicant moltes hores a estudiar. Professors: per diferents raons encara tinc al cap noms com José Joaquín Rodes, de matemàtiques, Gaspar, de física i química, Amparo, de Biologia, Rafa, d'història, i Teresa, de gimnàstica (ara que no em sent: de vegades, era massa estricta amb el personal... vaig saltar a corda més que mai en les seues classes!).

“Jo mai he sigut un superdotat i tot el que he aconseguit ha sigut treballant molt i dedicant moltes hores a estudiar.”

Una de les anècdotes que més recorde és aquell setembre de 1997, quan va ploure tant i l'Insti es va inundar. Era cridaner veure als professors estacats d'aigua fins a la pantorrilla i com l'aigua entrava a borbollons per les finestres de l'aula d'informàtica, òbviament banyant els ordinadors...

-Per què vas decidir estudiar Biologia? En quina universitat?

-Des que era un xiquet, els animals eren la meua passió, però mai he tingut cos per a fer de metge d'animals, és a dir, per a ser veterinari. Aquest és el motiu pel qual vaig estudiar una carrera, Biologia, en què s'estudiaven molt els animals però no s'operaven... Eren, i són, moltes les universitats a on s'impartia aquesta carrera, però com que la universitat del nostre poble, Sant Vicent del Raspeig (Universitat d'Alacant), també la tenia, no em vaig calfar massa el cap i em vaig quedar ací.

-En què estàs especialitzat en Biologia?

Oficialment sóc llicenciat en Biologia amb la especialitat de Biologia Ambiental i també sóc Doctor en Biologia. Vaig fer el doctorat estudiant insectes (entomologia) de la família dels sírfids. Són les anomenades mosques de les flors, que es pareixen molt a vespes i abelles, però no piquen, i,

amés a més, tenen una forma de volar molt especial, ja que són capaços de mantenir-se volant en un punt fix durant una bona estona. Segur que haveu vist algun d'estos insectes al jardí o al camp.

-Què li diries a algú que vol estudiar aqueixa carrera?

Crec que Biologia és una de les carreres més boniques i interessants, almenys en el camp de les ciències. Hui els biòlegs tenen un ampli espectre laboral, però, per desgràcia, n'hi ha molts sense treball o treballant en temes no biològics. De totes maneres, a qui li agrada alguna cosa de veritat, no ha de

privar-se de fer-la, perquè després pot penedir-se d'haver estudiat allò que no li agradava.

-Ara està a Escòcia, què fas allà?

-La realitat laboral del nostre país no està en correlació amb la quantitat de gent preparada, que normalment és superior a la que el mercat pot absorbir. En el cas dels joves investigadors, això fa que molts hagen d'anar-se'n d'Espanya, almenys temporalment, per a continuar la seua carrera investigadora. Aquesta és la raó per la qual em vaig moure cap al nord, a on vaig concursar per a ocupar una placa temporal d'investigador a el *National Museums Scotland*, en Edimburg. Ara estic investigant el que me agrada i amb bones condicions laborals. La meua faena és la

“Hui els biòlegs tenen un ampli espectre laboral, però, per desgràcia, n'hi ha molts sense treball o treballant en temes no biològics. De totes maneres, a qui li agrada alguna cosa de veritat, no ha de privar-se de fer-la, perquè després pot penedir-se d'haver estudiat allò que no li agradava.”

identificació i classificació dels sírfids, els quals són molt importants a nivell ecològic i també aplicat. Per una banda, els sírfids pol·linitzen plantes, es mengen insectes que poden arribar a ser una plaga i participen en els processos de

descomposició de la matèria orgànica a l'ecosistema. Per un altra banda, poden ser utilitzats com a controladors de plagues en cultius, com a indicadors de l'estat de conservació dels hàbitats, poden reciclar matèria orgànica o poden causar plagues en plantes ornamentals.

-Aquest any és l'any internacional dels boscos, podries explicar-nos de què va? En què es basa, per a què fou creat, amb quin fi...?

-L'Assemblea General de les Nacions Unides va declarar l'any 2011 com a l'Any Internacional dels Boscos. Bàsicament, amb aquesta iniciativa,

L'ONU vol transmetre als països i a la societat en general la importància dels boscos, tant com a vivenda i suport de milions de indígenes com per la seua rellevància general, ja que són generadors d'oxigen, eliminadors de diòxid de carboni (CO₂) i llar d'una gran part de la biodiversitat del Planeta. No oblidem també que bona part dels medicaments que prenem sorgeixen de principis actius procedents de plantes que, sovint, viuen en boscos tropicals.

-Com definiries tu el terme "bosc"?

-El bosc és un tipus d'hàbitat on, almenys, una part substancial de la cobertura vegetal és d'arbres.

-Hi ha diferents tipus de boscos?

-Sí, clar. Els boscos poden classificar-se de diverses maneres. Per exemple, podem parlar de boscos de fulla caduca o perenne, segons si la fulla dels arbres cau i es regenera anualment, o no. Però també podem parlar de boscos boreals, temperats, tropicals i subtropicals,

segons les regions geogràfiques que ocupen.

-Dins de la Península Ibèrica podem distingir alguna varietat de bosc?

-La Península Ibèrica és una de les regions d'Europa més riques en espècies vegetals. Es divideix en dues regions, l'eurosiberiana, al nord, i la mediterrània, la resta del territori. En la primera, alguns dels tipus de boscos més comuns són les fagedes, rouredes, bedolls i avetoses. En la segona, són típics els boscos de ribera, alzinars, pinars, suredes, etc. A les Illes Canàries tenim un tipus molt especial de bosc anomenat laurisilva, que és una espècie

de bosc subtropical, supervivent de temps prehistòrics.

-Quina és la situació dels boscos a Espanya?

-Els boscos autòctons espanyols estan disminuint en superfície a causa, per exemple, del seu reemplaçament per espècies forànies d'importància fustera (eucaliptus, etc). Actualment un poc menys de la meitat de la superfície d'Espanya està coberta d'arbres, i només unes 89000 hectàrees de boscos vells i madurs es conserven. Des de 1992 han desaparegut 380000 hectàrees de superfícies d'arbres. Com a conseqüència de la desaparició de les zones arbòries a Espanya, quasi un 20% de la superfície del nostre país s'està erosionant.

-Quines espècies d'arbres són pròpies del bosc mediterrani?

-Espècies de fulla perenne i endurida: alzines, sureres, ullastres, ginebres, etc. A les zones més càlides o erosionades hi ha pinars de pi blanc i en les zones de dunes hi ha savinars i pinars de

"La realitat laboral del nostre país no està en correlació amb la quantitat de gent preparada, que normalment és superior a la que el mercat pot absorbir. En el cas dels joves investigadors, això fa que molts hagen d'anar-se'n d'Espanya, almenys temporalment, per a continuar la seua carrera investigadora."

pi pinyoner.

-Hi ha cap diferència entre els boscos d'Escòcia i els d'ací?

-Evidentment, Escòcia és molt més freda i humida que Alacant, de manera que aquestos factors condicionen el tipus de bosc, a on apareixen diferents espècies d'arbres. Per exemple, entre els boscos típics d'Escòcia n'hi ha molts de fulla caduca, adaptats a sofrir el mal temps d'estes latituds.

-Què et pareixen les campanyes que es fan periòdicament de repoblació? Es pot plantar qualsevol tipus d'arbre en un bosc? Parla'ns d'açò.

-Quan estudies botànica a la carrera et diuen que cada terreny té vocació d'un tipus de vegetació en particular. Fer repoblacions de pins, per exemple en zones a on la vegetació potencial és un alzinar no té molt sentit des d'aquest punt de vista, però és veritat que a moltes persones ens agrada veure vegetació arbòria, ens produeix plaer passejar per un bosc i, com us he dit, els boscos purifiquen l'aire i atrauen una fauna determinada de pardals, per exemple. Com sempre, hi ha diferents opinions.

-A l'estiu són freqüents les notícies d'incendis forestals, quant tarda en repoblar-se una zona calcinada? Quines mesures creus que haurien de prendre's per tal de previndre que es destruïsquen aqueixos pulmons de la naturalesa?

-Un bosc de frondoses, pot durar aproximadament un segle per a recuperar-se completament després d'un foc. Els castanyars es regeneren en algunes dècades menys, mentre que els pinars poden tornar al seu estat original en uns 25 anys.

Les úniques mesures per a prevenir els focs incontrolats són l'educació de la societat i l'aplicació estricta de la llei. Però no oblidem que alguns boscos estan adaptats a focs periòdics, com per exemple els pinar de pi canari. Evidentment, estos pins han evolucionat en unes illes volcàniques a on els focs han sigut freqüents, de manera que, ara per ara, estos pins són únics perquè poden rebrotar després d'un foc.

-Lamentablement, hi ha incendis provocats amb finalitats especulatives, com creus que hauria de ser la legislació al respecte?

-Hauria de ser molt estricta i basada en unes directrius clares cap a la conservació d'aquells hàbitats, i boscos en particular, que mereixen protecció

per la seua riquesa biològica o singularitat.

-Quins països són actualment els que mes protegeixen i es preocupen pel manteniment dels seus boscos?

-La resposta no és fàcil, però Espanya és el segon país de la Unió Europea amb més superfície forestal (inclou boscos i matolls mediterranis), 26'27 milions d'hectàrees. Suècia, amb 30'9 milions d'hectàrees, és el país amb més superfície de boscos, segueixen Finlàndia, amb 23'3 milions d'hectàrees, França, amb 17'3 milions d'hectàrees, Espanya, amb 14'73 milions d'hectàrees, Alemanya i Itàlia, amb 11 milions d'hectàrees, respectivament i Polònia, amb 9'2 milions.

-Quina és la millor època per a visitar un bosc?

-Quan més "vius" estan els boscos és en primavera, encara que un bosc de fulla caduca pot ser molt pintoresc a la tardor.

-En conclusió, què ens aconsellaries que férem quan anàrem a un bosc? I que desaconsellaries?

-Crec que la resposta més breu i clara és gaudir tot el que es puga de la naturalesa, però sense fer cap mal a la seua integritat ni faltar a la llei.

-Per què hem de cuidar i respectar els boscos?

-Perquè són els pulmons del planeta, perquè milions de persones depenen d'ells de forma directa i la resta depenem indirectament, perquè són la llar de una gran part de tota la biodiversitat mundial i, simplement, perquè són bonics.

-I, bo moltes gràcies per l'entrevista, esperem que tornes prompte a Espanya i ens faces una visita.

-Moltes gràcies a vosaltres. Estaré encantat de tornar a la meua terra i de fer-vos una visita a l'Insti.

L'intercanvi

Entrevista

GABRIELLA
WILK

“Tenia una
idea bastant
pitjor abans
de venir a
Espanya ”

Laia Cortina – 4t A

L'any passat vam participar en la segona edició d'intercanvis amb un institut de Polònia. Vam acollir polonesos a les nostres cases i els vam ensenyar els nostres costums durant una setmana, i un mes després, nosaltres vam viatjar a Rzeszów, on ens van rebre per passar 7 dies inoblidables, en què vam millorar moltíssim el nostre nivell d'anglès. Hem entrevistat Gabriela Wilk, una alumna polonesa que va participar en el programa, que ens dona la seua opinió.

Laia: Què creus que tenim en comú els espanyols i els polonesos?

Gabriela: Quan anàvem a Espanya pensàvem que seria molt diferent, però després va resultar ser molt similar. No va ser una gran sorpresa, ja que tots som adolescents, així que els interessos, l'estil en què parlem, etc. era pràcticament igual. Però la principal diferència és que els espanyols són més tranquils, vull dir que ixen molt de festa i queden amb amics fins molt tard.

“Jo tenia una idea bastant pitjor abans de venir a Espanya, així que estic contenta d'haver pogut vindre i canviar d'idea.”

L.: Penses que els espanyols responem als tòpics?

G.: Crec que sí. Els espanyols són molt sorollosos i tranquils, però no com m'imaginava. Jo tenia una idea bastant pitjor abans de venir a Espanya, així que estic contenta d'haver pogut vindre i canviar d'idea.

L.: Què és el que més t'ha agradat i el que menys?

G.: El que més em va agradar de l'intercanvi va ser la gent! Va ser un plaer per a mi conèixer tants espanyols genials. I el més interessant d'això és que són d'un altre país, de la segona part d'Europa. I sobre les coses que no em van agradar, n'hi ha una: com ja he mencionat, els espanyols són més tranquils i més desorganitzats que els polonesos, però no va ser per a tant, realment vaig disfrutar l'intercanvi.

L.: Què opines de la nostra gastronomia?

G.: La gastronomia espanyola es genial! Per a mi és similar a la italiana, que és més popular a Polònia. La mare de la meua espanyola era una cuinera molt bona, així que vaig disfrutar tots els menjars.

L.: Els horaris de Polònia i Espanya són semblants?

G.: Sí, són exactament iguals.

L.: Voldrieu repetir?

G.: És clar que sí! Va ser increïble!

L.: Has notat una millora de l'anglès?

G.: Sí, el meu anglès he millorat molt. Ara no tinc cap problema amb la comunicació, fins i tot si no sé la paraula que necessite. *I del castellà?* Jo no vaig parlar castellà, perquè la meua

espanyola té un anglès perfecte, però ara entenc més quan escolte les converses d'altres. Espere que quan els espanyols vinguen a Polònia puga parlar-ne més.

L.: Per un proper intercanvi, què canviaries?

G.: El programa va ser bo per a mi i no canviaria res. Però ho organitzaria més. Vull dir que si es diu que l'autobús estarà a les 8, l'autobús hauria de vindre a les 8, no a les 9.

L.: Quina idea d'Espanya en general us emporteu?

G.: Espanya és un país preciós. El clima és increïble! Totes les botigues, les cafeteries i els restaurants de la ciutat són genials. No hem visitat els llocs més famosos d'Espanya com Barcelona o Madrid, però imagine que són tan bonics com diu la gent, perquè València realment em va impressionar.

L.: En què s'assemblen i en què es diferencien el

vostre institut i el nostre?

G.: No sé... El nostre institut és més gran.

L.: Hi ha algun costum espanyol que us haja sorprés?

G.: Sí. He vist a la televisió que teniu una festa amb palmes arrissada, no recorde el nom (Processó del Diumenge de Rams) , nosaltres tenim la mateixa tradició, i està connectada a la nostra religió principal. Però a Polònia, les palmes són molt acolorides, tenen moltes flors. I ho celebrem set setmanes abans de Pasqua. No sabia que teníeu la mateixa tradició, així que em va sorprendre molt.

"Espanya és un país preciós. El clima és increïble! Totes les botigues, les cafeteries i els restaurants de la ciutat són genials."

La desigualtat entre homes i dones

Mercé Lillo Carbonell – 1r d'ESO. A

Els homes i les dones no són iguals per a algunes persones, perquè si fóra d'una altra manera no hi haurien tantes dones assassinades a mans dels seus homes, ni estarien traumatitzades perquè no les deixaren tindre vida social o no volgueren que treballaren, sinó que s'ocuparen de la casa i dels seus fills.

Alguns homes se senten superiors a les seues dones pel fet que tinguen més força i aconsegueixen més ràpidament treball. Però altres, la majoria, no se senten així, ni les maltracten psicològicament perquè no veuen eixa necessitat de maltractar-les, que això està malament.

És molt important defensar els drets de les dones, perquè tots som humans i necessitem tindre els mateixos drets i les mateixes obligacions. Posa trista a la gent que sols a Espanya una mitjana de seixanta dones moren assassinades cada any. Tampoc es deuria fer això ja que afecta als xiquets que viuen a la casa, perquè es posen molt tristos i es pot crear un trauma per a ells que tinguen tota la seua vida. Les dones no haurien d'aguantar aquestes situacions i denunciar el maltractament perquè poden posar en perill les seues pròpies vides.

Retirada dels Wi-fi dels instituts!

Adriana Martinez - 2n Batx. E

La campanya encapçalada pels nombrosos col·lectius socials té com a consumació , eradicar i minimitzar al màxim i de forma immediata les radiacions electromagnètiques emeses pels WI-FI(mecanisme de connexió a Internet sense cables) , els telèfons mòbils, els telèfons sense fil, els bluetoot, les antenes de telefonia , etc. al·legant que “la salut de milers de xiquets està en joc”.

Els estudiants estan constantment exposats a aquests camps electromagnètics i segons entitats de renom com ara, l'*Organització Mundial de la Salut* (OMS) i l'*Agència Internacional per a la Investigació* , han publicat recentment que són “POTENCIALMENT CANCERÍGENS”, afectant directament al desenvolupament del cervell.

¡I encara hi ha més! Aquestes radiacions electromagnètiques estan relacionades amb malalties (abans inexistents) com ara; l'electro-sensibilitat, problemes neurològics, endocrins, hematològics, etc. provocant així fatiga, cansament i desordres en l'organisme.

Per aquesta raó, el passat 27 de Maig de 2011 es va aprovar una resolució que instava a tots els governs europeus a adoptar mesures immediates i oportunes per a reduir l'exposició dels ciutadans a tot tipus de radiacions electromagnètiques. Però com era d'esperar alguns d'aquests governs no han mogut un dit per aquest projecte que té tanta importància i del qual eixirien escaldats. Comencem bé.

Tanmateix, davant la passivitat de les nostres autoritats faig una crida a tots els estudiants, als representants d'aquests i al director mateix perquè prenguen mesures tan prompte com siga possible i no deixen passar aquest tema, que és de vital importància, ja que la salut no espera.

Prenguem l'exemple d'Anglaterra, França, Alemanya, Canadà, Àustria o Suïssa on el WI-FI està sent retirat d'escoles, biblioteques, hospitals i altres institucions públiques.

Podem connectar-nos a la xarxa d'Internet a través d'altres dispositius segurs, ràpids i eficaços sense danyar la nostra salut que es l'única cosa que és per a tota la vida.

Livia Helen Schuler - 4t C

Les **xarxes socials** són formes d'interacció social que ens permeten comunicar-nos (principalment) amb qualsevol persona que també tinga un perfil d'usuari. Van nèixer l'any 1997 (aproximadament) i actualment han crescut d'una manera incalculable. Les que més destaquen són: Facebook, Tuenti, Twitter i Myspace.

Les xarxes socials poden contribuir en el procés de transformació d'una societat, però també poden ajudar-nos a separar-nos de la individualitat, és a dir, crear una vida social activa.

La paraula que resumeix tot aquest món, al meu parer, és: **addicció**.

Encara que poden influir de manera positiva i negativa, pense que obliguen de manera involuntària a un usuari adolescent a madurar ràpidament i pot caure en un camí bo o un camí dolent. Per tal d'anar pel bon camí és molt important reduir al mínim el contacte amb les persones no conegudes perquè pot arribar a ser molt difícil d'eixir de la influència d'aquestes i cal controlar el temps lliure que els joves passen ficats en les xarxes perquè

es pot acabar amb molta facilitat en l'addicció.

No sé que ocorrerà en un futur, però, segons algunes de les meues observacions el canvi que ha sorgit amb coneguts que utilitzen d'una forma no adequada una xarxa social, m'ha produït por, i no sé que serà del futur de la nostra generació, ni vull imaginar-me'l, perquè en

molts casos l'efecte ha sigut molt negatiu.

Pense que s'han de tractar amb discreció cada una de les informacions personals que es publiquen a internet, així com permetre

l'accés al perfil només a les persones conegudes, i de cap manera publicar dades personals com l'adreça, el telèfon, etc...

La conclusió de tot el que hem dit és que *les xarxes socials comuniquen ciutadans amb ciutadans, produint en nosaltres un intens canvi que pot arribar a l'addicció. Però per una altra part, les xarxes influeixen positivament en nosaltres fent-nos saber que no existeix l'ego, que hi ha món al nostre voltant, i amb molta facilitat, ens podem comunicar amb ell, estiguem, on estiguem.*

"Per tal d'anar pel bon camí és molt important reduir al mínim el contacte amb les persones no conegudes perquè pot arribar a ser molt difícil d'eixir de la influència d'aquestes..."

“Los malpagados”

Daniel Falces Pulla – “exalumne de l’IES “Sant Vicent”

Els diputats es lamenten del seu baix sou (la senyoria que menys cobra es tira a la butxaca 3.126 euros mensuals) i molts d'ells estan pluriempleats. És molt possible que no tots els pluriempleats del Congrés s'atinguen a les normes d'incompatibilitats que ells mateixos s'han imposat, pel que a part de revisar aquestes normes, caldrà vigilar el seu compliment.

Les cúspides del poder carreguen als seus dirigents de grans capacitats temptadores davant les quals és difícil resistir-se i, per tant, han de ser vigilats.

La veritat és que l'ambició sempre perd al cap. Els casos de corrupció s'han succeït, ací i en tot el globus, sense remei aparent. Casos com el de Marbella deixen palés, a més, la inutilitat dels nostres sistemes de vigilància i com de fàcil que ho tenen aquells que manegen els fils per a escudar-se entre si durant anys.

Sembla per a tots evident, a més, el clar vincle entre els salaris dels polítics i el “standing” social del seu càrrec. Es mire per on es mire fora de complements pels necessaris viatges amb avió i hostatjar-se, és un sou exorbitant i en no res d'acord amb el treball realitzat o el benefici produït. En temps de crisi, a més, hem pogut observar la immunitat esbalaïdora dels seus comptes bancaris, “intocables”, mentre les butxaques del ciutadà mitjà es dessagnen en baixades de sou, impostos a l'alça, pujada del tipus d'interès i altres ferides d'arma “blanca”.

I dic “blanca” per les connotacions de l'adjectiu. (Se li diu “arma blanca” a l'arma que no usa pólvora i es maneja amb el propi moviment). No obstant això, aquests processos que vivim s'entretreixeixen en un embull que no té gens de directa i que està carregada de maliciosa pólvora d'aquells que pretenen eixir intactes de la crisi o fins i tot treure'n profit. Es fa palés a qualsevol que el problema resideix en la “catadura” moral del polític mitjà (excepte honrades excepcions). És possible que siga necessària una “escola de polítics”, un lloc on les ambiciosos estudiants de Dret es convertisquen en persones fetes i dretes la qualitat moral de les quals els permeta apartar els núvols de la corrupta ambició a fi de no ennuvol·lar l'horitzó. L'objectiu: el benestar de la població. Però mentre aquesta utopia no perdi les seves dimensions d'irrealitat, hauríem de baixar-los els fums i els salaris a aquest reducte humà responsable del cas Gurtel, la corrupció a Marbella o l'Operació Malaya. Que el polític no se sobrepose al ciutadà: la sobirania primera i essencial, recordem, està en el poble.

Opinió A LA PRIMERA, PORTA

Ane Madariaga - 4t C

Com alguna cosa tan senzilla pot ser tan complicada.

Segons la RAE (Real Acadèmia Espanyola), la paraula maltractar dignifica tractar mal a algú en paraula o obra. Estes dues línies per a algunes persones poden no significar res, però per a moltes altres han de ser horribles.

Aquesta paraula s'està convertint en un vocabulari quotidià i es pot comprovar en la televisió o en la premsa com les xifres de persones maltractades són impressionants, ja siga físicament o psíquicament. El fet de ser una cosa diària, ens porta a pensar que aquests assassinats ocorren com els dies de pluja, han de passar i que no es pot fer res i això es MENTIDA.

Estem parlant que a Espanya cada 6 dies mor una dona per causa del maltractament i això no es pot consentir. Açò és una tragèdia i més per a les persones que ho han de viure.

Perquè per uns instants estaria bé que ens posàrem en el paper de les dones que dia rere dia són maltractades ja siga per una frase com "que tu on has d'estar és a

casa i no per aquí" o pels colps que reben i amenaces com: "com em deixes et mate", i això no és tot, ja que després elles no són capaces de contar la situació per la qual estan passant per la por del que els puga ocórrer a ella o als seus fills.

I el que a mi em dóna més llàstima de tot el tema, es pensar que hi ha dones que pensen que les maltracten perquè elles han fet alguna cosa o acte que ha pogut

molestar a la seua parella i altres que tenen vergonya a dir que els seus marits els peguen i això sincerament no es pot consentir.

Per això s'ha d'animar a aqueixes dones que se senten assetjades a que vagen als

amics/gues, familiars, policia o fins i tot a associacions i que informen de la situació tan horrorosa que estan vivint i que ja no poden suportar, per tal que açò es puga solucionar prompte i així que cada any disminuísca el nombre d'assassinats.

No es pot consentir que ningú perquè siga un home et faça mal, deixa't ajudar. El maltractador no es mereix que li dones una segona oportunitat. A la primera, porta.

"No es pot consentir que ningú perquè siga un home et faça mal, deixa't ajudar. El maltractador no es mereix que li dones una segona oportunitat. A la primera, porta."

Racó Literari

El meu món ets tu!

Maria Dolores Gutiérrez - 4t E

N

o m'ho podia creure, estava anant-me'n. Poc a poc, lentament. A cada pas que donava era com si un punyal se'm clavara al pit i m'ofegara, sense que jo poguera evitar-ho. Una llàgrima més, res comparat amb el que vindria, i jo no volia. El meu únic desig era donar-me la volta i abraçar-la, besar-la de nou i fingir que no passava res, que seguiríem junts passara el que passara. Esta fantasia es feia més intensa i incontrolable a mesura que m'allunyava, però... què faria? Morir-me, era del que tenia ganes. Ficar-me en el llit i no eixir, no veure ningú, no adonar-me que les hores passen i el temps em consumeix mentres em torture pensant en el que hauria passat si des d'un principi haguérem sabut arreglar les coses. Pensant en tot el que m'anava a perdre, els moments rient els dos assentats en l'herba, rodant pels tossals verds a l'estiu i més marrons a la tardor, veient com estació rere estació el nostre amor es feia més sòlid.

Vaig demanar pel que més vaig voler no trobar-me a ningú que em

coneguera em vera amb els ulls entollats i vaig intentar contindre l'aigua, que va brollar d'ells sense que ho poguera evitar. Sabeu el que és amar una persona amb totes les teues forces i que de sobte, del dia al matí, tot s'acabe? Sense motius amb fonament, només la trista imatge d'estar només i aborronador. Em vaig sentir buit, desprotegit sense ella.

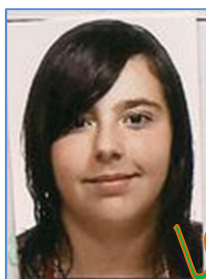
Han passat ja quatre mesos, i la veig riure amb les seues amigues, eixir per ací, quedar amb altres... això és el que no puc suportar, els altres. Saber que hi ha uns braços que

l'abracen i no són els meus, això és el que em posa malalt. Saber que ella segueix avant amb la seua vida i que no jo sóc capaç d'alçar cap, és el més trist de tot. Era el meu món i un món no es pot destruir d'un dia per a un altre no, no es pot.

I ara que faig? Escriure a un diari com veig, dia a dia, la meua monòtona vida, trista, dolenta, sense cap propòsit, sense cap futur.

"Sabeu el que és amar una persona amb totes les teues forces i que de sobte, del dia al matí, tot s'acabe?"

Cinema

Laura Benatar - 4t C

Crec que és una pel·lícula bastant divertida comparada amb el llibre, perquè el llibre utilitza algunes paraules en català bastant difícils de comprendre i és necessari l'ús del diccionari, en canvi la pel·lícula, està molt ben caracteritzada, els protagonistes són molt similars als que jo m'imaginava i usen un vocabulari fàcil d'entendre. La pel·lícula explica la història tal com està en el llibre, encara que veient la pel·lícula és més fàcil visualitzar el que en el llibre està escrit, ja que és una obra de teatre i no explica molt bé la situació de l'escena.

Terra Baixa explica la història de Marta, una jove que arriba al poble de Sebastià amb el seu pare a la recerca de casa i treball. Quan veu a Sebastià s'enamora d'ell, i mantenen una relació d'amagat, però quan ella és major i se n'adona, és tard per esmenar el seu error,

perquè tot el poble ho sap i parla d'ella malament a les seues esquenes.

Com Sebastià està arruïnat l'única solució que té és casar-se amb una pubilla, però per tapar la seua infidelitat, primer ha de casar a Marta. Ell li busca un marit a ella, Manelic, un pastor que vivia a les muntanyes i no sabia res d'aquesta història. Després d'estar casat (els dos es casen enganyats) s'adona que tots es riuen d'ell i decideix parlar amb la gent del poble perquè li explique el que succeeix. Quan s'assabenta de tot, s'enfada molt i té una forta baralla amb Sebastià, que acaba amb la mort d'aquest últim.

Recomane veure aquesta pel·lícula perquè és molt entretinguda i curiosa, a mi em va enganxar i fins que no vaig acabar de veure-la vaig estar pensant que passaria al final, encara que ja m'havia llegit el llibre.

Leigres

És una experiència agradable, espere que tots la veieu i us agrade tant com a mi.

Raquel Romero - 4t B

- **Títol:** Maribel y la extraña familia
- **Autor:** Miguel Mihura
- **Editorial:** Càtedra Base

A

Aquesta obra de teatre és una comèdia molt humorística que conta com dos jòvens de vides molt distintes es coneixen. Ella és una xica del carrer i ell un xic seriós, però, a pesar d'això, estan fets l'un per a l'altre.

Entre els personatges, destacaria el de Pili, una amiga de Maribel. M'ha sorprès la seua forma de desenvolupar-se al llarg de l'obra, les seves contestacions i, sobretot, la seva forma d'intentar semblar "una xica dolenta", però sense ser-ho.

L'obra està perfectament ambientada en la dècada dels 50 a través dels costums dels personatges, les preocupacions, descripció de l'escenari...

Llegint-lo he rigut bastant, encara que no és el típic llibre que t'enganxa "".

L'autor ens ha transmès a través d'aquesta comèdia que no importa què o com sigues a l'hora de parlar d'amor. També intenta

mostrar-nos que les aparences enganyen i que no cal tenir prejudicis.

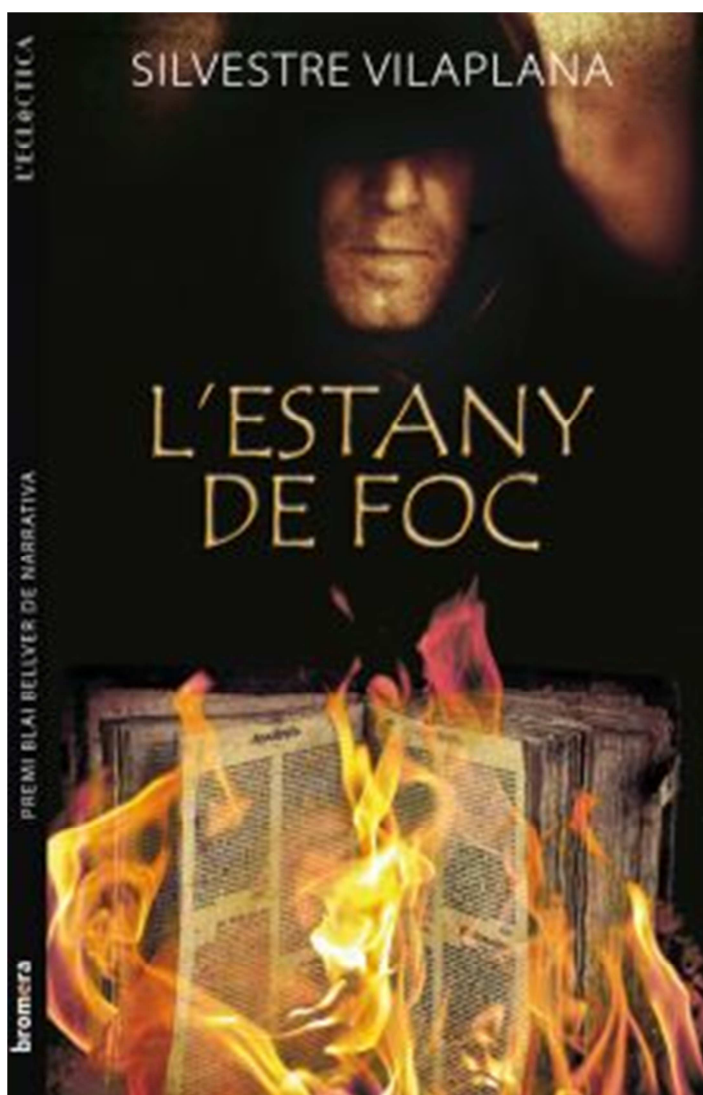
Recomane aquesta obra a la gent que li agrade el teatre, l'antic i la comèdia. Aquest llibre és ideal per a la gent poc afeccionada a llegir. És fàcil llegir-se'l i comprendre'l.

-Traducció del castellà-

Leigres

Alba García - 4t A

“L'estany de foc de l'infern: el lloc on les ànimes dels condemnats i les seues malèfiques obres anaven a parar, l'indret on s'abrusava tot el que Déu havia esborrat del llibre de la vida”.

I allí és on, la Inquisició pensava que hauria d'anar a parar un llibre molt perillós, perseguit incansablement per Jan de Monasterio, L'Inquisidor de València a finals del segle XV.

El llibre és l'última Bíblia valenciana traduïda en pla anys abans, amb el consentiment de l'antic Inquisidor valencià, Jaume Borrell.

Aquesta història, conta l'intent d'uns jueus conversos que amagaven la seua fe, de salvar el llibre de la foguera, en temps de pesta i en els que la pràctica d'una religió que no fóra la cristiana, era considerat heretgia.

L'estany de foc, està basat en fets reals, i encara que té unes 400 pàgines, t'enganxa des de les primeres pàgines.

És un llibre molt interessant i li'l

recomane a tots els que gaudeixen amb la lectura.

Leigres

Miguel Blázquez 1r B

RESUM DE *FRANKENSTEIN* de Mary Shelley

del llibre de contes *Relatos de monstruos*, Ed. Vicens-Vives.

Víctor Frankenstein és un jove que acaba d'acabar els seus estudis científics a la universitat, i a qui li agrada molt l'electricitat. Volia comprendre les causes de la vida per a la qual cosa va decidir crear un ésser a partir de matèria morta. Va anar al cementiri més proper i va agafar parts de cadàvers que estigueren en bon estat. Amb elles va crear un nou ésser: Frankenstein. Però aquest ésser era de grandària monstruosa i quan anava a algun poble, tot el món s'espantava.

Un dia va tornar a la casa del seu creador i li va fer una proposta: li va demanar que li fes un ésser lleig i horrible com ell, però del sexe oposat. El científic li va dir que no. Llavors Frankenstein (el monstre) es va dedicar a estar tota la seva vida en contra d'ell, a fer que se sentís miserable i desgraciat cada segon de la seva vida.

Miguel Blázquez – 1r B
-Traducció del castellà-

Isabel Garcia- 1r A

Andrés Bas- 1r B

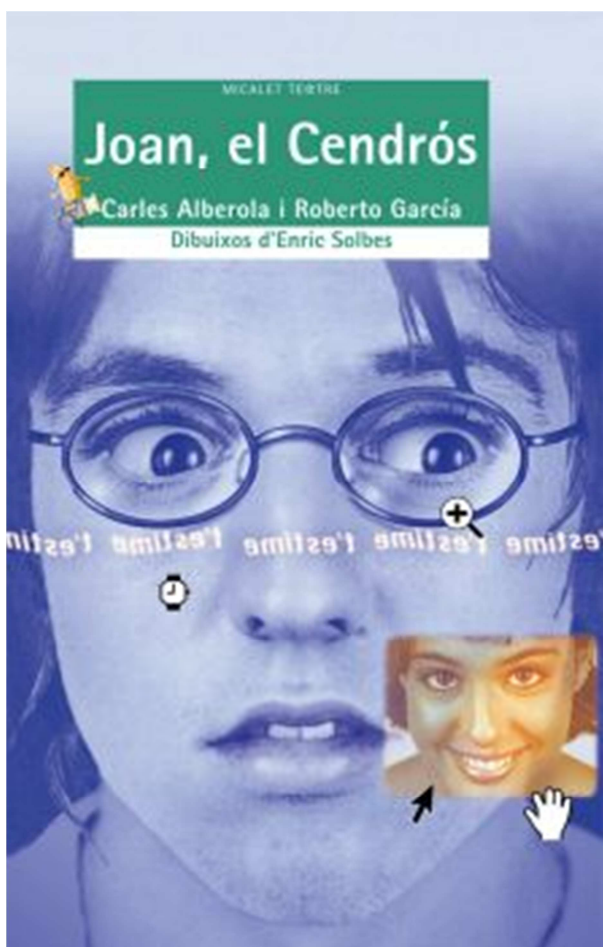
Martín Blázquez, 1r D

Aquest llibre és molt interessant i entretingut perquè conta una història i potser t'estiga succeint a tu.

Tracta sobre un xic d'un institut que l'últim dia de curs intenta per tots els mitjans dir-li a una xica que l'estimava, però la cosa es complica. Amb l'ajuda d'una fada molt particular, a la fi es decideix a confiar en sí mateix, mostrar-se tal i com és i dir-li a aquesta xica els seus sentiments cap a ella.

És un llibre molt graciós i el recomane a un públic que li costa posar-se a llegir i no s'enganxa amb facilitat. De segur que aquest llibre l'entreté per poc que li agrade la lectura.

Em pareix una versió més graciosa i entretinguda que el conte clàssic de la "Cenicienta". Està tot molt ben plantejat i l'escriptor s'expressa perfectament usant els personatges.

Cristina Torres, 1r B

Joan el Cendrós és un llibre que hauríem de llegir tots, i més, si la lectura es fa amb els teus companys fent com un teatre, però només llegit, és a dir, designant a cadascun un personatge.

Joan el Cendrós és paregut a la pel·lícula de la "Cenicienta".

És un llibre que tracta d'un xiquet, Joan, que té un germà que s'anomena Àlex, el qual li ha posat a Joan un malnom: Cendrós. D'ací el nom d'aquest llibre on pots trobar amor, escenes còmiques... tot allò que ens agrada als adolescents.

12 Raons per a llegir

Continuant amb el *Pla d'Animació a la Lectura* hem seleccionat unes altres 12 raons per a llegir. Aquestes són d'alumnes del 2n cicle d'ESO. N'has descobert tu les teues?

1. "- Perquè és una forma d'oblidar-se de la vida real i deixar els problemes a un costat.
- Perquè és una de les millors formes de passar l'estona.
- Perquè em puc passar hores llegint sense cansar-me i encara tenir ganes de continuar.
- Perquè llegint descobreixes coses de les quals d'altra forma no mai haguesses tingut constància".

(Miranda Azorín)

2. "-Per a conèixer-nos a nosaltres mateixos.
-Per a crear un món propi.
-Per a viatjar a altres llocs sense moure't del lloc."

(Fátima Blasco)

3. " Perquè cada llibre és un món d'aventura, fantasia, terror, misteri; però el millor és que aquest món l'has creat tu en la teua imaginació."

(Lidia Martínez)

4. " Llegix, gaudeix, endinsa't en un món nou d'imaginació del que no voldràs eixir."

(Oriol Pàmies)

5. "-És poder viatjar a altres llocs sense sortir de casa."
"-És comprendre i descobrir altres punts de vista."

(Mireia Fuentes)

6. ". No et prives del plaer de deixar a la teua ment vagar i submergir-se en mil i un mons".

(Alicia Ramos)

7. ". M'agrada llegir per a adonar-me de les històries i coses que poden passar en el dia a dia i d'altres coses capaces de succeir".

(Javier Santana)

8. ". Aprens paraules, és divertit i després saps més de la vida".

(Miguel García Seva)

9. "M'agrada llegir perquè així m'expressaré millor quan parlaré".

(Manuel Vegas)

10. ". Llegir et *desestresa, t'ajuda a evadir-te de les teves preocupacions i problemes".

11. (Carla Monllor)

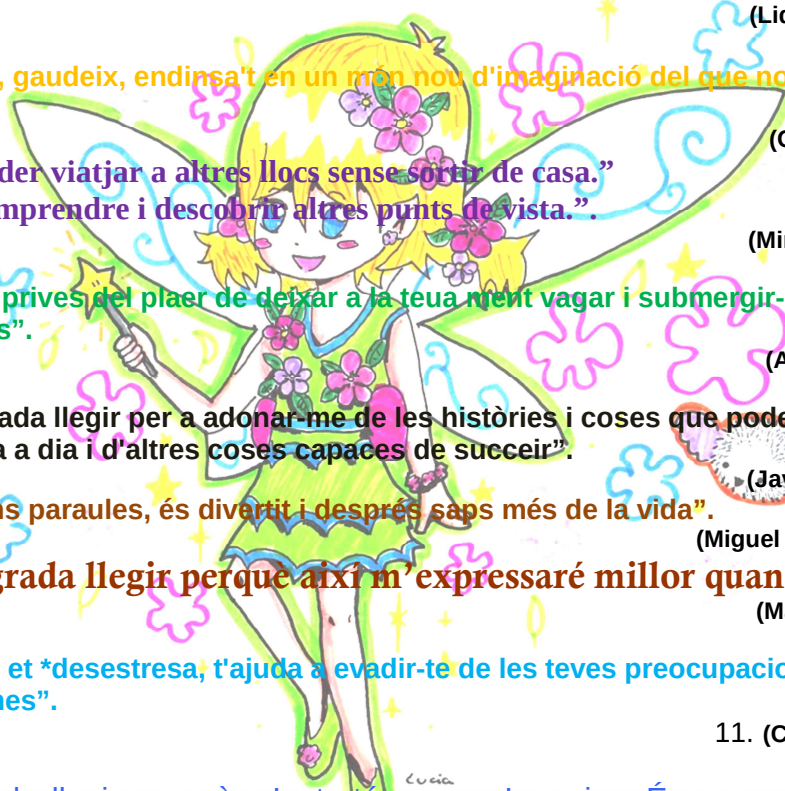
11. "M'agrada llegir perquè m'entrete quan m'avorrisc. És, segons de quin tipus, interessant di divertit, pot riure't, passar por... Pot passar una bona estona i oblidar per un temps, les coses dolentes que estan ocorrent"..

(Rubén Expósito)

12. ". M'agrada llegir perquè és una manera d'ampliar el meu vocabulari i els meus coneixements, d'aprendre i augmentar l'experiència de la meua vida amb la història de cada llibre".

(Livia H. Schuler)

-Traducció del castellà-

La meua primera experiència...

No recorde exactament quin va ser el meu primer llibre, però sí que me'n recorde d'alguns posteriors que vaig llegir perquè me'ls compraven o perquè me'ls manaven del col·legi, ja que la majoria comencem sense cap interès per llegir i quelcom en la nostra vida ens ha d'animar a fer-ho.

Jo em vaig aficionar gràcies a les històries d'intriga o còmiques. Les d'intriga o aventura m'empenyen a continuar llegint per a saber el que succeïx al final, i les còmiques o d'humor, bo, et fan passar una bona estona. També m'agraden les de fantasia, m'ajuden a oblidar coses de la vida quotidiana viatjant a llocs o coneixent éssers i conceptes que mai no podrem veure en la vida real.

Cadascun prefereix un tipus de lectura, només has de trobar el teu.

Fátima Blasco – 4t A
-Traducció del castellà-

El que s'entén per llegir, tots ho fem amb els ulls, uns en veu alta, altres en veu baixa; tombats, asseguts o fins i tot caminant. Però, potser, només em passa a mi, jo necessite silenci absolut i comoditat extrema i m'emboque si llegeisc en veu alta. Jo, quan llegisc, necessite ser un coprotagonista dins del llibre, com les càmeres en escenes d'acció, que ningú se n'adona que estan presents.

El llibre que més vegades he llegit, i en cadascuna d'elles he captat un nou significat és *El Principito*. El vaig llegir tot just complits els sis anys i vaig aprendre que jo era "un moc en la vida". L'he llegit amb altres edats i, fins i tot, en veu alta. He comprovat que la màgia que la meua tia em va transmetre amb aquest llibre no es perd de cap de les maneres. I segueix ací, a la prestatgeria de la meua habitació.

Álvaro Marin – 4t E
-Traducció del castellà-

Quan era xicoteta no es pot dir que m'encantés llegir, de fet gairebé ho odiava. Llegia els típics llibres de contes amb dibuixos fins que uns Nadals fa tres anys, el meu pare em va regalar un llibre. Es titulava Els Pilars de la Terra de Ken Follet i era el llibre més gros que havia vist fins llavors. Al principi estava un poc espantada perquè no pensava que un llibre tan gros poguera ser entretingut i no volia llegir-lo, però el meu pare m'ho va plantejar com un repte i no li vaig dir que no. El vaig començar a llegir i el principi em va agradar. Em vaig enganxar de seguida encara que havia parts que m'avorrien i me les deixava. Em va costar gairebé dos mesos acabar-lo, ja que el vaig deixar a mig llegir, però després el vaig reprendre i me'l vaig acabar gairebé d'una tirada. A partir d'açò vaig voler llegir-ne més.

Aquest llibre m'ha marcat bastant, em va fer riure, plorar i vaig poder ficar-me en ell com mai abans ho havia fet amb cap. És un llibre molt bo i que mereix la pena. Jo l'he llegit ja quatre vegades, i les que em queden...

Marina Juan Seguido – 4t A
-Traducció del castellà-

El llibre que més em va moure i, per dir-lo d'alguna manera, em va empènyer i va animar a la lectura, vaser *L'emperadriu dels eteris* de Laura Gallego. Per aquell temps jo devia tenir deu anys i aquest llibre era el primer que llegia. Tenia unes quatre-centes pàgina, potser algunes més, però puc assegurar que mai no em penediré d'haver-lo sumat a la meua llista d'èxits literaris. Era molt interessant ja que descrivia un món fantàstic, totalment paral·lel a la realitat i amb una trama de misteri barrejada amb la intriga i l'amor, que, encara que no és el sentiment amorós precisament el que més em va atreure, admet que li va donar un bon to picant a la història.

Ara, bastant temps després, llegisc diversos llibres al mes i fins i tot a la setmana.

La lectura és un plaer al que mai no renunciaré.

Miranda Azorin – 4t A
-Traducció del castellà-

ELS MEUS HOBBIES

El meu hobby sempre ha estat dibuixar. Quan era petita em passava hores i hores dibuixant en la meva casa asseguda en una taula dels Teletubbies. Dibuixava bastant bé, per a l'edat que tenia, encara que l'única cosa que feia eren pals i cercles.

Quan vaig passar a primària, va començar a agradar-me jugar al futbol i em vaig aficionar. Sóc bastant bona de davantera, això sí; de portera, no.

Supose que el meu hobby és el futbol. M'encanta jugar i ho faig molt bé. Però la gent pensa que el que he de fer és dibuixar, i ho és, només que preferisc el futbol. Dibuixar està bé per a passar l'estona, però... amunt Hèrcules!

Lucía Amador Andreu.- 1r ESO A
(Traducció del castellà)

WARHAMMER 40.000

Un dels meus entreteniments és jugar al "Warhammer 40.000", aquest és un joc de rol ambientat en el despietat i fosc univers del 4é mil·lenni els elements del qual són: els humans, que es diuen Marines Espacials; els orcos, que sempre estan en aquest tipus de joc; els *necrones*, que són una espècie de no morts; l'Imperi Tau, que són mig màquines, i, finalment, els Marines Espacials del Chaos, que són humans moguts per la cobdícia. Queden diverses races més, però aquestes són les més importants. Per a jugar s'utilitzen figures pintades a mà o per professionals i regla per a desplaçar-les.

El problema que té aquest joc és que les figures són molt cares, només una esquadra et costa 32 euros i un tanc, gairebé 50, però és molt divertit quan jugues contra algú que du temps fent-ho perquè mentre jugues, soltes unes xorrades que fa que la partida se't passe molt ràpida.

En conclusió, és un joc que du temps aprendre i és molt car.

Alex Mateo y Víctor Gil.- 2n ESO B
(Traducció del castellà)

Hobbies

AIRSOFT

L'*airsoft* és un joc en el qual es tracta d'eliminar a l'equip contrari amb pistoles de balins. S'organitzen tornejos, com a lligues, a fàbriques abandonades, a recintes amurallats i a llocs amb molts arbres en els quals et pots camuflar amb el vestit que dus (que és de camuflatge).

En aquest joc és molt important l'estratègia, que ajuda a que no et descobrisquen i a descobrir on se situa el contrari. Quan et dispares, has d'agafar una cuirassa dus en l'armilla, tombar-te i posar-te'l damunt fins que arribe el metge, que traurà quatre cartes i les posarà de cap per avall. Llavors n'has de triar una dels quatre tipus que hi ha:

- Eliminat: t'eliminen de la partida.
- Ferit: en el següent joc estàs eliminat.
- Ferit greu: simplement tens una ferida.
- Il·lés: et posen una cinta blanca en el braç i no ha passat res.

No en totes les partides es tracta d'eliminar al contrari, també es tracta de recuperar una peça (maletins, armes...) sense que el contrari s'assabente dels moviments i un altre tipus que tens és, eliminant el contrari, rescatar els ostatges.

Fran Aliaga, 1r A
-Traducció del castellà-

Asclamàgic

Participa i guanya!!

Envia'ns la solució als dos enigmes abans del 31 de gener del 2012 a larevista05@hotmail.com i participa en el sorteig d'un **auriculars de disseny** entre tots aquells que els hagen encertats. Posa el teu nom, cognoms i curs, "asclamàgic" en Assumpte i la solució als dos enigmes.

Una qüestió de dosos i d'animals

Quants animals tinc a casa si tots són gossos menys dos, tots són gats menys dos i tots són lloros menys dos?

Voltes i Animals

Quin és l'animal que després de mort fa més voltes?

Acudits

Van dues monges en una moto i van a donar una corba que ningú la dóna bé. La donen bé i les para la Guàrdia Civil i els diu:

- Com és que heu pogut donar aquesta corba?
- És que anem amb Déu –Diuen les monges.
- Doncs molta per anar tres en una moto – contesta la Guàrdia Civil.

Adrián Tovar Cuenca-1r B

Després de mig segle de matrimoni, ell mor i al poc temps ella també. I els dos van anar a parar al cel.

En el cel, ella troba a l'espòs, corre fins on és ell i li diu:

-Carinyet! Que bé trobar-te!

I ell li respon:

-No em vingues amb tonteries, perquè el cura va dir: "fins que la mort ens separe".

David Ramírez Varó – 1r B

-Qui és més gran la Lluna o el Sol?
-Doncs, la Lluna, perquè la deixen eixir de nit.

Aitana Gómez Ramos – 1r B

Diuen que fa temps, quan la gent encara no estava acostumada als menjars fins, dos homes anaren a la comunió de la seua neboda, a Carlet, i dinaren molt bé.

-Que bo que estava el pastís de moca –digué el més cultivat, quan s'acabaren les postres.

-De què dius que era el pastís? –preguntà l'altre, que no se n'havia vistes de més grosses.

-De moca.

-Ja hem tingut sort que el pastís era de xiqueta, perquè si arriba a ser de xiquet!

Llorenç Giménez, Nous acudits

-Què tal en el col·legi, Jaume?

-He fet una redacció que ha commogut al "profe".

-Ah, sí?

-Sí, m'ha dit que feia pena.

Víctor Gonzàlez Caballero – 1r B

Un home d'Alacant comentava amb el seu millor amic que vivia a Morella:

-Per fi he comprés que mon pare tenia raó i que tots els consells que em donava eren encertats... La llàstima és que també he comprés que el meu fill tardarà trenta anys a comprendre que jo també tinc raó i que li done bons consells.

Llorenç Giménez, *Nous acudits*

La policia interrogava un delinqüent habitual a la comissaria de Russafa.

-De manera que vosté va furtrar les joies del xalet, però va deixar damunt la tauleta de nit sis mil euros que estaven a la mà... Per què?

-Home, comissari –es lamenta el lladre-. Vosté també? Si sabera les voltes que m'ho ha tirat en cara la meua dona!

Llorenç Giménez, *Nous acudits*

Notícia d'última hora: Un avió s'ha estavellat al cementeri de Lepe i els bombers han arreplegat 10.000 cadàvers.

Miguel Lillo Otero – 1r B

Un indiet i el seu pare passejant pel bosc veuen un gos-llop, i el fill li diu a son pare:

-Pare, que és això?

-Un gos-llop –li respon.

-Per què? –li pregunta.

-Perquè s'han ajuntat un gos i una lloba –li respon.

Més tard és troben amb un os-formiguer i li pregunta de nou el xiquet:

-Què és això?

-Un ós-formiguer –li respon el pare.

-Clar, clar, ja, ja, ja.

Andrea Sáez García – 1r B

Recepta per a ser el preferit del professor

Carla Monllor - 4t C

INGREDIENTS:

- -Entrar el primer a classe.
- -Recollir informació sobre el professor (com fa el exàmens, con avalua...)
- -Somriure (no cal que siga de veritat: pot ser falsa, de complicitat, per cumplir...)
- -Fer-te amic d'algú que sempre tinga els deures fets i, més important encara, que els tinga bé.
- -Saber els canvis de classe que té i creuar-te'l pel corredor.
- -Diccionari per buscar tot tipus d'afalacs: que guapa estàs avui, que bona olor que fas...
- -Actitud per participar a classe.
- -Seure en un bon lloc.

MANERA DE FER-HO:

En primer lloc, has de seleccionar el professor del qual vols ser el preferit (sí, pots agafar-ne més d'un però jo et suggerisc que et centres sols en un).

Has de entrar el primer a classe, si cal ocupa't de tancar als teus companys de classe en algun lloc lluny de l'aula perquè arriben tard i tu pugues quedar bé.

És necessari que pugues recollir informació sobre com fa els exàmens (si son llargs o curts, difícils o fàcils...), per a estar preparat i que no et pille de sorpresa.

Si vols causar bona impressió has de trobar algú a la teua classe que sempre tinga els deures fets i que els tinga bé per poder copiar-te, és clar, no es menester que els hages de fer tu.

L'actitud és un altre ingredient que no pot faltar. Una mica d'actitud tots els dies t'ajudarà moltíssim a que isca tot bé. Però no has de seure a la primera fila, això seria massa, has de mostrar interès, no que estàs obsessionat amb el professor. A més, així podràs tindre contacte amb els teus companys que segurament ja estaran odiant-te per ser tan pilota, però no et preocupes, forma part del pla, ja que des d'aquesta posició et podràs guanyar una altra vegada la classe mentre no prestes atenció; això í, que sembla que estàs interessat.

Una vegada tens tota aquesta part, ve la més difícil; has de saber els canvis de classe que té i per quins corredors va, per poder creuar-te'l. Una vegada el tingues davant cal que no òbrigues molt la boca, amb un somriure és suficient, no és menester que t'isca de dins, pot ser fals sempre que el professor no ho note. I després és necessari que li digues algun afalac tal com: eixa samarreta és nova? Et queda molt bé!, t'has tallat els cabells? Et note diferent, que modern et veig avui! O alguna altra paraula trobada al diccionari. Si cal, fes-li l'ullet, però que no sembla que intentes lligar amb ell.

Una vegada fer tot això, de segur que ja t'has ficat al professor a la butxaca!

carevista05@hotmail.com

Muffins

Núm.20 primer trimestre del curs 2011/12
Marta i Javier Santana - 4t C

INGREDIENTS:

- 175 gr. De farina
- 150 gr. De sucre blanc
- 50 gr. De sucre morena -240 ml. De llet -2 ous
- 90gr. De mantega
- 1 culleradeta de rent
- $\frac{1}{2}$ culleradeta de bicarbonat
- $\frac{1}{2}$ culleradeta de sal
- 100 gr. De trossets de xocolata

PREPARACIÓ:

1. En un bol hem de barrejar els ingredients secs: la farina, el cacau en pols, el sucre blanc i moreno, el llevat, la sal i el bicarbonat fins que estiguen ben barrejats.
2. En un altre bol hem de barrejar els ingredients líquids, primers els ous (els batem lleugerament), seguidament afegim la llet i la mantega fosa (així és més fàcil treballar amb ella), i ho barregem bé.
3. En el bol on tenim els ingredients secs es necessari fer un forat al centre i dipositem la massa líquida, ho remenem amb compte (no cal batre-ho en excés), només el just perquè queden integrades les dues barreges.

4. Seguidament afegim els trossets de xocolata i ho remenem (aquest pas és opcional segons el gust de cadascun)
5. Una vegada ja tenim la massa acabada l'anem dipositant en els motles per magdalenes (si feu servir motles de silicona unteu-los abans de posar la massa amb una mica de mantega per a que no s'apeguen). Cada motle cal omplir-ho un poc més de la meitat perquè sinó en pujar es vessa.
6. A continuació els introduïm al forn prèviament escalfat a 180° i ho deixem coure uns 20-24 minuts o fins que punxem amb un ganivet i veiem que la massa està ben feta.
7. Quan ja estiguen fetes hem d'esperar una mica a que es refreden per poder treure-les del motle.

Horòscops

ÀRIES (20 de març - 20 d'abril)

Amor: Oblida't del passat i pensa solament en el present. Recordar relacions passades només et durà problemes, ja que comences a agradar-li al xic/xica del qual estàs secretament enamorat/ada.

Amistat: deixa de preocupar-te pel que pensen de tu els demés i comença a disfrutar de la vida amb els teus amics/amigues, que et volen tal i com eres.

Consell: disfruta dels xicotets plaers de la vida, a voltes poden ser el millor remei per a qualsevol problema.

TAURE (21 d'abril - 19 de maig)

Amor: fins ara t'havia agradat allò d'anar de flor en flor, però ara que l'has conegut/da bé, les coses començaran a canviar.

Amistat: encara que els estudis siguen el més important, no oblidis estar amb els teus amics/amigues, que fa temps que els tens prou "abandonats".

Consell: no plores per qui no t'estima, estima a qui plora per tu.

GÈMINIS (20 de maig - 21 de juny)

Amor: duus massa temps darrere d'ell/ella. De veres creus que aquest xic/xica mereix tant la pena? Alça la vista i mira el teu voltant, pot ser que et dugues una grata sorpresa.

Amistat: encara que siga dels/de les teus/es millors amics/gues, estar al seu costat en classe només farà que perjudicar-te. Fes-li entendre que el millor per a els/les dos és que vos separeu.

Consell: admet que algú et supere.

CÀNCER (22 de juny - 22 de juliol)

Amor: penses que li agrades, però la veritat és que ell/a no se n'adona de que t'agrada. Envia-li senyals més clares i, si és necessari, di-li-ho directament. La seua reacció et sorprendrà per a bé.

Amistat: les persones no sempre són el que pareixen. No confies tant en ell/ella, potser que algun dia et done l'esquena.

Consell: recorda que no aconseguir el que vols, a voltes significa un meravellós colp de sort.

LLEÓ (23 de juliol - 22 d'agost)

Amor: fa que el coneixes ben poc però, en poc temps, es convertirà en una persona molt important per a tu.

Amistat: totes les teues amigues t'aprecien i t'estimen, per això estos dies estaràs molt sol·licitat/ada. Però recorda, no t'oblides dels estudis.

Consell: no has d'envejar a ninguna persona pel que té o pel que és, ells ja han aconseguit la seua meta, aconsegueix tu les teues.

Verge (23 d'agost - 23 de setembre)

Amor: no estigues tant damunt d'ell/ella. Tu li agrades molt però, com continues així, no tindràs cap possibilitat.

Amistat: Aprén a organitzar-te. Sempre dius que no tens temps per a quedar amb els teus amics, però tot es qüestió de saber aprofitar el temps.

Consell: els teus penediments no són del que vas fer, sinó del que no vas fer. Així que aprofita tota oportunitat que se't presente.

Balança (24 de setembre - 23 d'octubre)

Amor: demostra-li que pot confiar en tu i fes-lo riure tot el que pugues. Si segueixes aquestos dos consells, les coses només faran que anar a millor.

Amistat: dos dels/les teus/es millors amics/gues es barallaran i hauràs d'ajudar a que facen les paus. Recorda'ls tots els moments que heu viscut junts i se solucionarà.

Consell: Creu en l'amor a primera vista.

Escorpió (24 d'octubre - 21 de novembre)

Amor: estàs en una bona situació sentimental, però vés en compte, tot en aquesta vida acaba.

Amistat: s'aproxima el cap d'any i dos dels/les teus amics/gues faran una festa. Hauràs de decidir-te per un/una d'ells/elles, però pensa bé la teua decisió.

Consell: sigues més impulsiu, a vegades trobem les coses sense buscar-les.

Sagitari (22 de novembre - 21 de desembre)

Amor: has passat de no parlar quasi mai amb ell/ella, a parlar tots els dies. No creus que açò significa alguna cosa? Replanteja't la vostra relació.

Amistat: passes per un bon moment i els/les teus/teues amics/igues t'envegen. Però tranquil/il·la, se'ls passarà en qüestió de dies.

Consell: no et preocupes tant, gens dura per sempre, ni tan sols els teus problemes.

Capricorn (22 de desembre - 20 de gener)

Amor: tu li agrades i ell/ella t'agrada. L'únic inconvenient es que cap dels dos vos atreviu a donar el primer pas. Sigues impulsiu/iva i llança't.

Amistat: porta una temporada estrany/a i penses que solament és amb tu. No li passa res, solament està tenint uns mals dies. Fes-lo riure per a que torne a ser com abans.

Consell: els amics no són ni molts ni pocs, sinó els suficients.

Aquari (21 de gener - 19 de febrer)

Amor: posa-li qualsevol excusa per a quedar a soles amb ell/ella. Sorgirà la química que hi ha entre vosaltres.

Amistat: ara que venen les vacances vas a poder dedicar-li als teus amics tot el temps que els estudis t'han furtat. Gaudeix!

Consell: passe el que passe, fes com si haguera sigut a propòsit.

Peixos (20 de febrer - 20 de març)

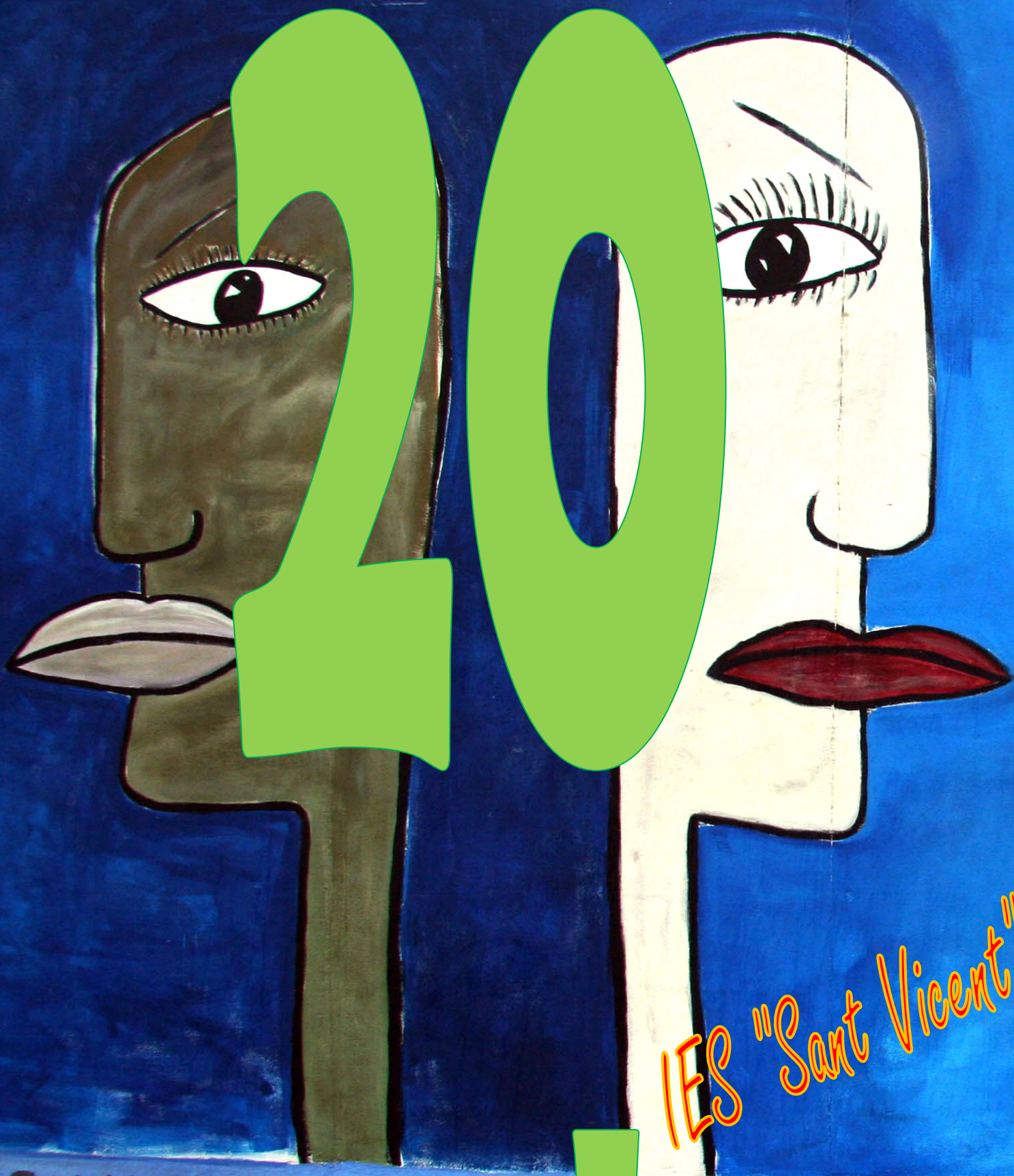
Amor: ja queda poc per a tindre vacances. Aprofita i intenta passar amb ell/ella tot el temps que pugues durant aquest període.

Amistat: si tens qualsevol problema, no dubtes en contar-li-ho. Pot que ser ell/ella haja passat per una situació pareguda, i sàpia com ajudar-te.

Consell: el que desitja aconseguir una meta distant, ha de donar molts passos curts.

Fet per: Joan Quirant Pellín - 1r Batx. A

IES "Sant Vicent"

RY MACKAY DENVER COLOR

ascia

la revista